

Drie bewegingen voor een nieuw Antwerpen

Speech Wouter Van Besien voor congres "Antwerpen dichtbij"
13/06/2015

Van de vijftig redenen die ik heb om graag in Antwerpen te wonen, staat ergens bovenaan dat alles dicht bij de deur is. De bakker is om de hoek. De bus stopt voor de deur en met de fiets ben ik onmiddellijk aan het station. De crèche en de school zijn binnen handbereik. Er zijn cafés, theaters en cinéma's. Ik kan, in mijn geval, te voet naar het krugerpark en met de fiets naar het rivierenhof.

Dat is net wat een stad een stad maakt. We wonen met velen dicht bij elkaar, en dus kan je voorzieningen, van openbaar vervoer tot winkels, van bibliotheken tot sportpleinen, van bedrijven tot parken, ook dicht bij de bewoners brengen. En dat maakt leven in de stad handig, gemakkelijk, aangenaam.

En die sterkte van de stad, die troef, brokkelt af. Omdat de voorzieningen de bevolking niet meer kunnen volgen. Omdat er niet genoeg plaatsen meer zijn in de kinderopvang, omdat de scholen, de jeugdbewegingen en de sportclubs wachtlijsten moeten aanleggen. Omdat in sommige wijken alle groene en open ruimte is opgesoupeerd. Het zorgt voor stress bij ouders die eerst niet weten of hun kinderen wel naar school zullen kunnen, en waarbij sommigen van hen de hele stad doormoeten, soms noodgedwongen met de auto, om hun kind voor een schoolpoort ver van huis te moeten droppen. Het zorgt ervoor dat één van de verleidingen van de stad, het aangename alles-is-dichtbij, stilaan de handdoek in de ring moet gooien.

Dat laat Groen uiteraard niet gebeuren. Wij komen op voor de kwaliteit van het leven in Antwerpen, en zullen dit samen met de Antwerpenaren die hier nu al wonen en zij die er in de komende jaren gaan bijkomen, op een intelligente manier oplossen.

En daar is dus planning voor nodig. Ruimtelijke planning. Want als we enkel de markt laten doen, als we de projectontwikkelaars de planning laten maken - laat ons dit voor het gemak het model Vandevelde noemen - dan is het duidelijk welke kant het uitgaat. Dan zal alle ruimte opgaan aan dingen die onmiddellijk geld opbrengen: woningen en enkel woningen. Waar ze staan en hoe ze gebouwd worden doet er weinig toe. Scholen en sportvelden zijn dan nergens te vinden, laat staan dat er genoeg open en groene ruimte voorzien zal worden om van te genieten of om in te spelen.

Groen is ook geen voorstander van een bureaucratische planning, waarbij de stadsdiensten de beslissingen naar zich toe trekken en waarbij zij opdringen hoe de ruimte er in de toekomst moet uitzien.

Wij zien het anders.

Groen wil de Antwerpenaar mee aan het stuur. Wij haken in op de creativiteit en de betrokkenheid die er is van onze medeburgers, en we koppelen die aan expertise, in een open planningsproces. Weg met de achterkamers, weg met de schimmige deals tussen stad en projectontwikkelaars, weg ook met de keizer-kosters, de stad is van de Antwerpenaar.

En samen met die Antwerpenaar maken we drie bewegingen.

De eerste beweging: groene vingers vanuit het centrum tot ver in de regio

We zorgen ervoor dat er, vertrekkend vanuit het centrum tot ver in de regio, groene vingers ontstaan. Aaneengerijgde parken en groengebieden die ervoor zorgen dat iedereen in de stad en de regio dichtbij groen wonen.

Ik geef één voorbeeld.

We hebben het hier vandaag het Schijnvalleipark genoemd: we maken één groen geheel van het Droogdokkenpark, de vergroening van de omgeving rond het Straatsburgdok, Lobroekdok, Spoor Oost, Het Schijntje, begraafplaats St Fredegandus, Rivierenhof, Park Groot Schijn gaande tot het park van Wijnegem en verder door het provinciaal domein Vrieselhof.

Vandaag zitten daar al kinken in de kabel. Want de schakel Spoor Oost staat onder druk. Het stadsbestuur heeft er voorlopig een parking van gemaakt, en wil er in de toekomst een behoorlijk klassiek bedrijventerrein van maken. In de uitbouw van het park schijnvalleipark hebben we park spoor oost nodig.

En dan weet ik 1 ding: Het zal niet dit stadsbestuur zijn die van spoor oost een park zal maken.

Het zijn de bewoners, de Antwerpenaars, onder meer zij die zich gegroepeerd hebben in de actiegroep Spoor Oost, die het dossier in de goede richting zullen duwen.

Het is Groen die schouder aan schouder met de bewoners park spoor oost uiteindelijk zal realiseren.

De tweede beweging: een stad waar alles dichtbij is en waar bedrijven een onderdeel van de stad vormen

Tussen de groene vingers ontwikkelen we verder de stad, op zo'n manier dat er genoeg ruimte is om aangenaam te wonen, om de bevolkingsgroei een plek te geven en al de voorzieningen die nodig zijn een goede plek te geven. Met winkels, werk dicht bij huis. En uiteraard knooppunten van openbaar vervoer, want het zal het openbaar vervoer zijn dat de meeste vervoersbewegingen zal realiseren, waardoor woonstraten ook echte woonstraten worden omdat de autodruk zal verminderen.

Heel bijzonder in dit lijstje is 'werk dicht bij huis'. Want met het huidige denken en beleid van de Vlaamse regering en het Antwerpse stadsbestuur gaan we daar niet in lukken. Onze vrienden in het bestuur zijn in hun denken namelijk ergens blijven zitten in de vorige eeuw. Zij willen jobs bijmaken door een megadok bij te graven in de haven. Zo halen ze nog meer containers naar Antwerpen halen die ze daarna in vrachtwagens in de file op onze Antwerpse wegen zetten naar Duitsland en Frankrijk. Hoeveel economen zijn er nodig om duidelijk te maken dat dit niet de economie van de toekomst is?

De economische toekomst van onze stad ziet er anders uit. De economie zal circulair zijn, waar producten wanneer ze niet meer voldoen of nodig zijn terug als grondstof worden

gebruikt, waarin we stelselmatig de fossiele brandstoffen en grondstoffen afbouwen en waarin we de nieuwe creatieve en duurzame economie ook terug verweven met de stad. Bedrijven en bedrijfjes krijgen een plek in de stad, verspreid over het hele grondgebied.

Op die manier beperken we het aantal afgelegde aantal kilometers en maken we werk goed toegankelijk met openbaar vervoer.

Ook hier: Het zal niet van de Vlaamse regering komen om af te zien van het Saeftinghedok en in de plaats te investeren in de nieuwe economie. Het zal van de bewoners van Antwerpen en het Waasland komen, schouder aan schouder met Groen.

De derde beweging: het winnen van ruimte.

En dan kunnen we niet om Ringland heen. Een oplossing die zowel op vlak van ruimte als op vlak van mobiliteit en gezondheid heel wat winsten oplevert.

Deze week was het weer prijs in het dossier van Ringland. De intendant, volgens de Vlaamse regering vooral bedoeld om overkappingen te gaan realiseren, heeft nu als opdracht nummer 1: de Oosterweelverbinding realiseren, die nieuwe autostrade door de stad, en dan gaan kijken of er hier en daar kan overkapt worden. Als het niet zo schrijnend was, zou het grappig zijn.

Ook hier is het besluit onvermijdelijk: het zal niet van deze Vlaamse regering kopen, niet van het stadsbestuur. Het zullen de Antwerpenaren zijn die Ringland gaan realiseren, en Groen is ook hier de enige partij die in dit dossier aan de zijde van de Antwerpenaar staat.

Beste vrienden,

We hebben hier enorm veel ideeën en voorstellen op een rij waar we met de Antwerpenaar in debat te gaan, en dat is wat we de komende jaren zullen doen.

Want zoals ongetwijfeld één of ander oud indiaans spreekwoord zegt: samen wéten we meer en krijgen we meer gedaan.

Van harte dank.